

færøske skibe, både trawlere og fragtskibe, og der har været sagerne på Svendborg Værft, som oven i købet førte til en dom over både reder og værftsdirektør.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om ministeren er bekendt med andre sager, hvor der er konstateret eller er mistanke om overbelåning, og om ikke ministeren mener, der er brug for en gennemgribende undersøgelse af hele Skibskreditfondens udlånspolitik for at være sikker på, at der ikke er flere af samme slags sager.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne spørge ministeren i relation til ministerens svar, som jeg synes er tilfredsstillende, om vi kan være sikre på, at Rigsrevisionens rapport om de færøske fiskerbåde og andre indgår i undersøgelsen, således at det bliver en fuldstændig undersøgelse af hele Skibskreditfondens belåning.

Jeg vil dernæst gerne spørge ministeren – i relation til, at ministeren talte om salgspriser mellem datterselskaber og værftet – om ikke ministeren er enig i, at det afgørende ifølge reglerne er skibets værdi, og at skibets værdi ikke nødvendigvis behøver at have noget som helst at gøre med skibets salgspris.

Og jeg vil gerne til sidst spørge ministeren: Efter hvilke regler opgøres skibets værdi i relation til Skibskreditfonden?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg tror godt, jeg kan tillade mig at slå det sammen og sige til begge spørgere, at det er netop på baggrund af, at der har været andre eksempler, som hr. Frank Aaen nævnte det – jeg er ikke personlig bekendt med yderligere eksempler, men det er såmænd også nok – at jeg understreger, at den uvildige undersøgelse, der nu bliver iværksat, skal gennemgå hele området og ikke kun den sag, der nu er rejst. Her må jeg stadig væk sige, at jeg kan ikke sige, om der er tale om en overbelåning. Det er jeg ikke i stand til at udtale mig om, men jeg kan sige, at det vil blive undersøgt, og at vi tager hele området med i undersøgelsen og således også, hvad der måtte foreligge af relevant materiale – det er et svar til fru Kirsten Jacobsen.

Faktisk var Skibskreditfonden inde i yderligere undersøgelser, da B&W-sagen kørte, og man bad værftet om at underskrive en erklæring om, at der ikke forelå elementer af overfinansiering, men at kontrakterne modsvarede de reelle byggeomkostninger. En sådan erklæ-

ring fik man, som både var underskrevet af direktionen og attesteret af værftets statsautoriserede revisor.

Men jeg vil gerne understrege igen over for begge spørgere, at jeg finder det rigtigst ikke på nuværende tidspunkt at gå dybere i det, da der simpelt hen ikke har været tid nok til at grave dybere i det, og jeg synes ikke, man skal gå ud og gisne i de her sager. Men omvendt er jeg jo vidende om, at vi om ikke forfærdelig lang tid i Folketingets Erhvervsudvalg vil få lejlighed til at drøfte netop dette her emne, og dér vil jeg være i stand til at komme med supplerende oplysninger.

Frank Aaen (EL):

Jeg synes også, det er et tilfredsstillende svar, vi får, og jeg ser også frem til resultatet af den undersøgelse, der nu er sat i gang.

Men jeg vil godt spørge, om ikke det er korrekt at pege på, at der jo også er et ansvar i ministeriet for de her sager og altså ikke kun i fonden. Det er jo sådan, har jeg forstået, at sagerne i hvert fald i almindelighed kommer til godkendelse i Industriministeriet.

Jeg vil i den forbindelse også spørge ministeren, om hun kan forklare, hvorfor den tidligere industriminister gav så mangelfulde svar, som vi kan læse om i Rigsrevisionens rapport, i tilsvarende sager – det var omkring Færø-skibene. Finder ministeren det ikke her og nu meget betænkeligt, at man har en skibskreditfond, som er styret af et massivt flertal af repræsentanter for bankerne, rederne og værfterne, og at det i virkeligheden er en styrelse, hvor branchen selv har dominansen, der uddeler offentlige midler? Er det ikke en betænkelig konstruktion?

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er også tilfreds med ministerens initiativer indtil nu og har kun to små spørgsmål til.

Det ene drejer sig om, hvorvidt ministeren samtidig kunne give tilsagn om, at de eksisterende regler vil blive gennemgået med det for øje at få dem skærpet eller strammet op, således at vi er helt sikre på, at det, vi har set indtil nu med overfinansiering, ikke vil kunne finde sted i fremtiden.

Det andet er, om ministeren også vil rette blikket indad i ministeriet og eventuelt komme tilbage til Erhvervsudvalget og fortælle, om der er nogen i ministeriet, der kan eller bør drages til ansvar for det passerede.